

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci

žalobce: J. C.
sídlem J. 126, X J.
zastoupený advokátem Mgr. Janem Drapáčem
sídlem nám. Osvobození 28, Zábřeh

proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2016, č. j. KUOK 81904/2016, ve věci přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla změněna část výroku I. v části týkající se vymezení doby spáchání správního deliktu a potvrzena zbývající část rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 5. 2016, č. j. SMOL/069954/2016/OS/OP/Mar, kterým bylo rozhodnuto, že žalobce jako podnikající fyzická osoba v souvislosti se svojí podnikatelskou činností s předmětem podnikání „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, obor

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

činnosti „Výroba a opravy čalounických výrobků“ v době od 13. 2. 2013 do 23. 9. 2015 bez kolaudačního souhlasu dle § 122 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), užíval změnu dokončené stavby č. p. X na pozemku parc. č. X (zastavěná plocha a nádvoří), vše v k.ú. B., obec B.y, ulice B. č. o. 2 jako provozovnu čalounictví „A. i.“. Žalobce tedy jako podnikající fyzická osoba užíval změnu stavby bez kolaudačního souhlasu, který je dle stavebního zákona vyžadován, a tím se dopustil správního deliktu dle § 180 odst. 1 písm. l) stavebního zákona, za jehož spáchání je odpovědný. Žalobci byla uložena podle § 180 odst. 3 písm. c) stavebního zákona pokuta ve výši 30.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Dále správní orgán I. stupně rozhodl, že žalobce se nedopustil správního deliktu dle § 180 odst. 1 písm. s) stavebního zákona.

2. Žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí případně moderaci pokuty.
3. Žalobce tvrdil, že žalovaný dovozuje nesprávně, že provozovna žalobce je umístěna na adrese B. 112/2, B. Tuto skutečnost dovodil, pro žalobce nepochopitelně, z veřejně dostupných webových stránek www.a-i.cz, kde je tato adresa uvedena jako kontaktní adresa firmy, namísto z veřejných rejstříků. Provozovna žalobce se však nachází na adrese sídla, tj. J. 126. Š., jenž se nacházel před předmětnou budovou, a který měl údajnou provozovnu označovat, obsahoval název A. i. Žalobce však má obchodní firmu J. C., IČ: X, J. 126, tzn. nebyl splněn zákonný předpoklad pro označení provozovny ve smyslu § 17 odst. 7 zákona č. 455/1991 Sb., a z takového štítku, na kterém jsou dále uvedeny informace o typu a rozsahu služeb, které žalobce zákazníkům nabízí, tak nelze dovozovat, že tyto služby jsou poskytovány na této adrese, kdy převážná většina zakázek v oboru čalounictví musí být vykonávána přímo v místě objednatele, drobnější práce jsou vykonávány v provozovně čalounictví na adrese sídla žalobce. Předmětný prostor není užíván jako provozovna ve smyslu § 17 živnostenského zákona, nýbrž jen pro příjem objednávek a výdej některých drobných zakázek a dle pravomocného rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3. 1. 2001 byla v části 1. nadzemního podlaží povolena změna v užívání stavby na prodejnu lihovin, vína, nealkoholických nápojů a balených cukrovinek, nemůže žalovaný postihovat žalobce za to, že by užíval místnosti a sociální zázemí v rozporu s kolaudačním rozhodnutím nebo bez něj, neboť v předmětných místnostech nikdy čalounictví neprovozoval. V souvislosti s tímto tvrzením žalobce poukázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 12. 2001, č. j. 30 Ca 180/2001-30.
4. Podle názoru žalobce žalovaný neposoudil správně předložené důkazy, zejména pracovní smlouvu s K. F., ze které vyvodil nijak nevyplývající závěry. Ve smlouvě je žalobce označen pouze svým názvem a sídlem s tím, že náplní práce dle smlouvy byly výpomoc při úklidech, ve skladě, mytí zařízení a nádobí a ostatní pomocné práce. Žalobce tak nechápe, jak mohl žalovaný dovodit, že žalobce je provozovatel čalounické dílny a K. F. je zaměstnancem čalounické dílny, když z pracovní smlouvy takový závěr nevyplývá a sám žalobce má další obory činnosti dle živnostenského zákona jako výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, ubytovací služby.
5. Žalovaný také nemůže vyvozovat, že zaměstnanci žalobce, na něž žalobce pobíral příspěvek na společensky účelná místa, pracovali v oboru činnosti výroby a oprav

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

čalounických výrobků, když obor činnosti žalobce je mnohem širší, a tito zaměstnanci mohli mít místo výkonu práce na adrese sídla žalobce. Žalovaný tedy nijak neprokázal, že sociální zázemí byla užívána zaměstnanci provozovny čalounictví. Žalovaný nemůže činit závěry z webových stránek, ale pouze z veřejně dostupných rejstříků.

6. Ke své žalobě žalobce doložil výpis ze živnostenského rejstříku, reklamní štítek žalobce a potvrzení o podpoře pro společensky účelná pracovní místa u žalobce.
7. Žalobce dále uvedl, že žalovaný nijak nezohlednil tvrzení a důkazy předložené žalobcem, zejména vyjádření J. Š., podnikatele v oboru činnosti výroba textilií, textilních výrobků, oděvů a oděvních doplňků, ze dne 7. 6. 2015 (*dle obsahu správního spisu ze dne 7. 6. 2016, pozn. soudu*), že stroje, které byly v místnosti umístěny, nejsou vhodné pro čalounickou výrobu a jejich vybavení odpovídá lehké a střední textilní výrobě a tyto stroje navíc nejsou provozuschopné.
8. Žalovaný tak neprokázal, že by se v předmětných místnostech nacházela čalounická dílna, resp. provozovna čalounictví, a porušil tak § 3 odst. 1 správního řádu, když nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
9. Ohledně pokuty měl žalobce za to, že pokuta je přemrštěná, neadekvátní jeho majetkovým poměrům, šikanózního charakteru. Žalobce měl za to, že žalovaný nerespektoval § 2 odst. 4 správního řádu, tedy aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem případu. K tomu označil jako důkaz svá přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2014 a 2015.

B.

10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření uvedl, že námitka žalobce, že od zakoupení předmětných nemovitostí na nich žádné stavební úpravy neprováděl, je irelevantní. Správní orgán I. stupně netvrdil, že by obviněný provedl změnu stavby před dokončením, nýbrž že tuto stavbu (již provedenou) užíval bez kolaudačního souhlasu. Tento fakt je zřejmý jak z prvoinstančního rozhodnutí, tak ze skutkové podstaty správního deliktu, ze kterého byl žalobce shledán vinným. Námitce žalobce, že živnost provozuje sám a nemá žádné zaměstnance, odporuje především informace o pobírání příspěvku na zřízení společensky účelných pracovních míst v období od 13. 2. 2013 do 31. 12. 2013, která byla získána z webových stránek „A. i.“ www.a-i.cz, jimiž se prezentuje jako firma, jejíž hlavní činností je čalounění dveří, výroba shrnovacích dveří a stěn, dále renovace nábytku, čalounění sedacích souprav, kuchyňských lavic, židlí, postelí, autočalounění apod. Z těchto webových stránek pak žalovaný zjistil, že příspěvek na zřízení společensky účelných pracovních míst byl poskytnut žalobci rovněž od 1. 3. 2014 do 31. 8. 2014. V pracovní smlouvě uzavřené mezi žalobcem a K. F. je místem výkonu práce uvedena firma „A. i.“, místem výkonu není tedy výslovně určena vinárna. Názor správního orgánu I. stupně, že v předmětném objektu je provozována čalounická firma a další zjištěná fakta uvedená v prvoinstančním rozhodnutí jako celek prokazují, že obviněný správní delikt spáchal. Žalovaný ani nesdílel názor, že prvoinstanční rozhodnutí je postaveno na výpovědi K. F., neboť to z jeho obsahu nijak nevyplývá. Žalovaný dále uvedl, že název „A. i.“ žalobce nespojuje s jinou podnikatelskou činností, např. provozováním vinárny, jelikož v průběhu řízení tvrdil, že obchodní jméno používá od počátku svého podnikání a označuje jím všechny své písemnosti, nicméně z webových stránek vyplývá, že

je firmou s dlouholetou tradicí, působící od roku 1998 a její hlavní činností je čalounění dveří, výroba shrnovacích dveří a stěn. Obdobné skutečnosti vyplývají i z vývěsního štítu na zdi z vnější strany předmětného objektu a informací na vstupních dveřích provozovny. Skutečnost, že K. F. není vyučeným čalouníkem, ještě neznamená, že by nemohl být zaměstnán v čalounické dílně.

11. Žalobce tvrdil, že stroje, které se nacházejí v prostorách čalounické dílny nejsou stroji čalounickými a tuto skutečnost dokládá vyjádřením opraváře textilních strojů J. Š. V protokolu z ústního jednání ze dne 2. 12. 2015 však uvedl, že se jedná o „neprovozoschopné sedlářské stroje“, nikoli tedy textilní. K tomuto zjevnému rozporu je třeba konstatovat, že kontrolní prohlídka byla provedena dne 11. 12. 2014 a vyjádření opraváře J. Š. je datované ke dni 7. 6. 2016 a není v něm uvedeno, kdy prohlídku zmíněných šicích strojů Minerva prakticky učinil, a zda se jeho prohlášení týká všech strojů nacházejících se v předmětné čalounické dílně. Nijak tedy nevyvrací zjištění správního orgánu I. stupně učiněná při kontrolní prohlídce dne 11. 12. 2014. Navíc z žaloby nelze zjistit, za jakým účelem měl žalobce textilní stroje v části stavby, kde byly výměrem Okresního národního výboru v Olomouci č. j. Výst./1477-1964 ze dne 5. 8. 1964 povoleny mj. stavební úpravy za účelem zřízení čistírny, a jak tyto stroje souvisí s povoleným účelem užívání předmětných prostor. Žalobce v žalobě, ani v řízení před správním orgánem I. stupně, a ani v odvolání neuvedl na podporu svého tvrzení, že v objektu není čalounická dílna, neuvedl, kde tedy čalounickou dílnu vlastně provozuje. Pokud by čalounickou dílnu skutečně provozoval v jiném objektu, bylo by zcela logické, že by tento fakt správnímu orgánu sdělil. Vývěska sama o sobě možná nedokládá, že čalounická výroba probíhá v předmětné stavbě, nicméně to žádným způsobem nevyvrací.
12. Ohledně určení výše pokuty správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008–133. Žalobce měl možnost sdělit své osobní a majetkové poměry správnímu orgánu I. stupně v průběhu ústního jednání konaného dne 2. 12. 2015, kdy na ně byl dotazován, avšak poskytl pouze obecné a nekonkrétní informace. Správní orgán I. stupně si musel dostupné informace opatřit sám, popřípadě majetkové poměry dle zjištěných skutečností odhadnout. Svůj postup při posouzení osobních a majetkových poměrů dostatečným způsobem odůvodnil a rozvedl. Žalobce ani v souvislosti se svým tvrzením, že neobdržel žádný nájem od M. N., a že invalidní důchod manželky a jeho příjmy z podnikání byly z valné části použity na splácení hypotéky a na provoz domácnosti, nevyužil možnosti své skutečné příjmy doložit a neuvedl ani tak konkrétní údaje o svých osobních a majetkových poměrech (s výjimkou invalidního důchodu manželky), aby k nim žalovaný mohl eventuálně přihlédnout při přezkoumání výše pokuty. Žalobce se sice vyjadřuje k havarijnímu stavu objektu B. č. 112/2, B., na pozemku pac. č. X v k.ú. B., z něhož mu proto neplynou žádné výnosy, opomíjí však, že je vlastníkem dalších nemovitostí zmíněných v prvoinstančním rozhodnutí, k jejichž vlastnictví správní orgán I. stupně rovněž přihlížel. Dále je třeba dodat, že změna I. výroku rozhodnutí spočívající ve zkrácení doby trvání protiprávního jednání nemá žádný vliv na výši pokuty, neboť z prvoinstančního rozhodnutí je naprosto zřejmé, že správní orgán I. stupně při posouzení stanovení výše pokuty k délce trvání protiprávního jednání jako k přítěžující ani polehčující okolnosti nepřihlížel. Žalovaný tedy zastával názor, že uložená

pokuta ve výši 30.000 Kč z hlediska osobních a majetkových poměrů žalobce pro něj nemůže být likvidační.

C.

13. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 11. 12. 2014 byla správním orgánem I. stupně provedena kontrolní prohlídka, která se týkala prověření užívání nemovitosti na adrese ulice B. č. p. X, k. ú. B., pozemek st. parc. č. X. Ohledáním na místě bylo zjištěno, že v objektu je dokončeno a bez souhlasu stavebního úřadu užíváno pět bytových jednotek 1 + kk s příslušenstvím, jeden pokoj s hygienickým zařízením a provozovna čalounictví sestávající z kanceláře a vzorkovny, šatny zaměstnanců, WC muži, WC ženy, sprchy, čalounické dílny.
14. Dne 23. 9. 2015 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení a nařízení ústního jednání. Správnímu orgánu I. stupně byla dne 14. 10. 2015 doručena žádost žalobce o nový termín ústního jednání z důvodu nemoci. Dne 19. 10. 2015 bylo žalobci doručeno předvolání k ústnímu jednání na den 4. 11. 2015. Téhož dne byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost žalobce o odložení ústního jednání ze zdravotních důvodů dlouhodobějšího charakteru. Žalovanému bylo dne 5. 11. 2015 doručeno nové předvolání k ústnímu jednání, které bylo nařízeno na 2. 12. 2015. Žalobce na tomto ústním jednání po seznámení se spisem uvedl, že správní orgán I. stupně nazývá jakýkoli způsob uložení věcí užíváním. V objektu se dle žalobce nacházel mandl a neprovozuschopné sedlářské stroje a žalobce uvedl, že takto postavené zařízení nelze bez posouzení jakéhokoli znalého člověka označit jako čalounická dílna. Dle žalobce na parcele č. X v k. ú. B. není žádné WC ani sprcha. Žalobce tvrdil, že není pravda, že část objektu užívá jako kancelář, v době kontrolní prohlídky byl do prostor dán příležitostný nábytek, který by měl později sloužit jako prodejna lihovin, vína, nealko nápojů a balených cukrovinek. Lidé na fotografiích nejsou zaměstnanci žalobce a K. F. pracoval v roce 2013 jako zaměstnanec pro úklid v restauraci. K majetkovým poměrům uvedl, že hlavním příjmem je invalidní důchod jeho manželky, v rámci podnikání má minimální příjmy a vlastní majetek evidovaný v katastru nemovitostí. Žalobce navrhl provést výslechy A. C. a navrhl doložení fotografií prokazující zařízení prostoru pro původní účel. Správní orgán I. stupně dne 4. 1. 2016 upřesnil vymezení skutku tak, že se jedná o změnu stavby budovy č. p. na pozemku parc. č. X v k. ú. B., obec B., přičemž samotná přístavba sociálního zařízení, byla realizována na pozemku parc. č. X, k. ú. B. Dne 15. 1. 2016 bylo správnímu orgánu doručeno podání žalobce, které obsahovalo upřesnění, že uvedené sociální zařízení bylo vybudováno, když žalobce objekt koupil a bylo povoleno stavebním úřadem současně s povolením lihovin, vína, nealkoholických nápojů a balených cukrovinek a že uvedené sociální zařízení neslouží a ani nemůže sloužit pro zaměstnance čalounické dílny, jelikož tato se v budově ani v její blízkosti nenachází.
15. Dne 3. 5. 2016 proběhlo ústní jednání, na kterém žalobce žádal, aby mu byla sdělena konkrétní osoba, která posuzuje, že ve stavbě je čalounická dílna a má k tomu odbornou způsobilost a dodal, že ani jedna z osob přítomna kontrolní prohlídce nemá proškolení ani vyučení ani jakoukoli jinou odbornou způsobilost k této profesi. Žalobce v podání doručeném správnímu orgánu I. stupně 11. 5. 2016 uvedl, že na žádné fotografii poskytnuté správním orgánem jako důkazní materiál není jakýkoliv důkaz, že žalobce porušil zákon, dále že listiny vytištěné z webových stránek neposkytují informace o zařízení a rozčlenění

žalobce domu, žádost z Úřadu práce ČR nemá žádnou spojitost se skutky, ze kterých je žalobce vinen, stejně tak jako nájemní smlouva.

16. Správní orgán I. stupně vydal dne 26. 5. 2016 rozhodnutí č. j. SMOL/069954/2016/OS/OP/Mar, kterým rozhodl, jak je výše uvedeno. Správní orgán I. stupně své rozhodnutí odůvodnil tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že žalobce část 1. NP stavby užívá v souvislosti se svým podnikáním jako samostatnou provozovnu čalounictví, avšak nikdy v minulosti nebylo vydáno žádné rozhodnutí o změně v užívání části stavby jako provozovny čalounictví ani kolaudační souhlas podle § 122 stavebního zákona, kterým by bylo povoleno užívání dané části stavby jako provozovny čalounictví. Bylo zcela nesporně prokázáno i to, že část 1. NP dotčené stavby jako provozovnu čalounictví bez kolaudačního souhlasu užíval žalobce v souvislosti se svou podnikatelskou činností.
17. Správnímu orgánu I. stupně bylo dne 9. 6. 2016 doručeno odvolání žalobce. Obsahem odvolání byla námitka žalobce, kdy tvrdí, že od zakoupení nemovitostí žádné stavební úpravy neprováděl, dále uvedl, že provozuje živnost sám a nemá žádné zaměstnance a pan K. F. není vyučeným čalouníkem, pouze vypomáhal ve vinárně, což vyplývá z výčtu činností, které měl v pracovní smlouvě ze dne 12. 2. 2013. V předmětných prostorách není umístěna čalounická dílna, stroje zde uskladněné nejsou stroji čalounickými, nikdo na nich nevyrábí a nejsou provozuschopné. Tuto skutečnost doložil vyjádřením opraváře textilních strojů J. Š. ze dne 7. 6. 2016, v němž je uvedeno, že J. Š. prohlédl šicí stroje MINERVA v prostorách objektu B. 112/2, B., a prohlásil o nich, že tyto nejsou provozuschopné a jejich částečné výrobní vybavení odpovídá lehké a střední textilní výrobě, nejsou vhodné pro čalounickou výrobu. Vývěska má dle žalobce pouze informační a reklamní charakter a nedokládá, že by čalounická výroba probíhala v domě a že by se v daném objektu nacházela čalounická dílna. Pokutu žalobce označil za nepřiměřenou a nesouhlasí s podmínkami pro její výčet. Podkladem bylo mimo jiné nájemné ve výši 7.000 Kč, které však od M. N. neobdržel. Z vlastnictví nemovitostí žalobci neplynou žádné vysoké výnosy, naopak jsou s nimi spojeny vysoké výdaje, a to nejen se splácením hypotéky ve výši 26.410 Kč měsíčně. Rovněž odkaz na výčet živnostenských oprávnění žalobce sám o sobě nevypovídá o fakticky prováděných činnostech. Příjmy z žalobcovy činnosti spolu s invalidním důchodem manželky ve výši 8.466 Kč jsou z valné části použity na splácení hypotéky a na provoz domácnosti.
18. Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 8. 2016, č. j. KUOK 81904/2016 rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil v I. výroku rozhodnutí, v části týkající se doby trvání správního deliktu a ve zbytku rozhodnutí potvrdil s odůvodněním, že podané odvolání je nedůvodné.

D.

19. Krajský soud rozhodl ve věci žalobce rozsudkem ze dne 28. 11. 2017, kdy žalobu jako nedůvodnou zamítl. Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalobce rozsudek krajského soudu rozsudkem ze dne 15. 4. 2020, č. j. 3 As 28/2018-49 ve spojení s usnesením ze dne 19. 5. 2020, č. j. 3 As 28/2018-60, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
20. Krajský soud proto znovu přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu vymezeném žalobními body podle § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

21. Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem i po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu souhlasili (ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.).

E.

22. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou žalobce, že předmětný prostor na adrese B. 112/2, B., nikdy nebyl užíván jako provozovna čalounictví ve smyslu ustanovení § 17 živnostenského zákona, proto se předmětného správního deliktu nemohl dopustit, a jeho zpochybněním závěrů, ke kterým dospěly správní orgány.
23. Podle ustanovení § 180 odst. 1 písm. l) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „stavební zákon“), *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že užívá změnu stavby bez kolaudačního souhlasu, pokud je podle zákona vyžadován, nebo přes zákaz stavebního úřadu podle § 122 odst. 4.*
24. Podle ustanovení § 180 odst. 3 písm. c) stavebního zákona *za správní delikt se uloží pokuta do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), d), g), h), i), k), l), m), o), p), q), s), t), u) nebo w) nebo podle odstavce 2 písm. d) nebo g).*
25. Podle ustanovení § 126 odst. 1 stavebního zákona *stavbu lze užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Nevýžaduje-li stavba kolaudaci podle § 119 odst. 1, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby.*
26. Podle ustanovení § 126 odst. 2 stavebního zákona *změna v účelu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu výroby nebo v jejím podstatném rozšíření a změna v činnosti, jejíž účinky by mohly ohrozit život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí, nebo změna doby trvání dočasné stavby, je přípustná jen na základě souhlasu nebo povolení stavebního úřadu. Ustanovení § 81 není dotčeno.*
27. Krajský soud konstatuje, že ustanovení § 180 odst. 1 písm. l) stavebního zákona hovoří o užívání stavby, tedy faktickém užívání, nikoli o provozovně ve smyslu živnostenského zákona, proto není pro posouzení deliktности jednání žalobce rozhodné, zda předmětné prostory a jejich označení naplňují znaky provozovny ve smyslu ustanovení § 17 živnostenského zákona či nikoli, byť je správní orgán jako provozovnu označuje.
28. Správní orgán I. stupně skutečnost, že část předmětné stavby byla užívána k činnosti čalounictví, dovodil ze zjištění učiněných na místě samém, která zdokumentoval v protokole o kontrolní prohlídce, a fotografiemi, a dále z veřejně dostupných webových stránek. Těmito skutečnostmi byly zejména informační zařízení (výstrč obdélníkového tvaru) označující provozovnu nápisem „A. i. výroba a montáž shrnovacích dveří a čalounění dveří, objednávky přijímáme zde“, kotvené do obvodové zdi dotčené stavby z vnější strany, viditelné z uliční části, dále cedule vylepená na vstupních dveřích do provozovny obsahující informace o předmětu činnosti („renovace čalouněného nábytku, výroba a montáž shrnovacích dveří, atypických čalounů, výroba taburetů, speciálních rehabilitačních matrací“) a informace o provozovateli („A. i., B. 112/2, X O. – B., IČO: X2, DIČ: CZx, e-mail: i.@a-i.cz, J. C. – mobil: x“). Dále správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že na provozování čalounictví usuzuje i z vybavení řešených prostor, které jsou zařízeny nábytkem, počítačem a tiskárnou, ve skříních jsou uloženy šanony s písemnostmi, na stole jsou volně položeny listiny, v místnosti je stojan se vzorky potahových látek, na

stěnách jsou pověšeny vzorky čalounění dveří. V čalounické dílně se nacházejí dílenské stroje, které jsou dle přesvědčení správního orgánu používány, což dovozuje zejména z toho, že na strojích jsou upevněny role látek a výplňového materiálu. Zázemí provozovny čalounictví (šatna, kuchyňský-jídelní kout), je zařízení kuchyňskou linkou a spotřebiči, sociální zázemí v přístavbě je zařízení odpovídající sanitární keramikou. Tato zjištění správního orgánu korespondují se zjištěními na webových stránkách firmy, kde se uvádí, že žalobce provozuje čalounictví, jako kontaktní adresu na provozovnu čalounické dílny uvádí B. 112/2, B. Správní orgán zdůraznil, že z veřejného seznamu subjektů zjistil, že žádná společnost A. i., s. r. o., kterou žalobce užívá jako název, neexistuje, a že žalobce podniká jako fyzická osoba, když je držitelem živnostenského oprávnění s předmětem podnikání: „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského rejstříku“, přičemž podnikání v oboru činnosti „Výroba a opravy čalounických výrobků“ zahájil dne 1. 1. 2006. Pro podporu svého závěru správní orgán I. stupně dále uvedl, že o užívání předmětných prostor žalobcem jako fyzickou osobou podnikající svědčí i údaje v pracovní smlouvě, kterou uzavřel žalobce jako provozovatel čalounictví A. i. dne 12. 2. 2013 se zaměstnancem K. F. s místem výkonu firma A. i., adresa dle razítka B. 112/2, O. - B. Žalovaný se se zjištěními učiněnými správním orgánem I. stupně ztotožnil. K vyjádření opraváře J. Š. datované ke dni 7. 6. 2016 a předložené žalobcem v rámci odvolání uvedl, že z něj není zřejmé, kdy J. Š. prohlídku šicích strojů fakticky provedl a zda se jeho prohlášení týká všech strojů nacházejících se v předmětné čalounické dílně. Nijak tedy nevyvrací zjištění učiněná při kontrolní prohlídce dne 11. 12. 2014.

29. Dle názoru krajského soudu tyto zjištěné skutečnosti plně prokazují užívání předmětných prostor pro činnost čalounictví. Jednoznačně o tomto závěru svědčí protokol z kontrolní prohlídky s fotografiemi z místa pořízené při kontrolní prohlídce, ale i fotografie zaslané následně správnímu orgánu žalobcem (vyjádření ze dne 13. 1. 2016). Ze všech těchto fotografií, na nichž jsou zachyceny stroje a místnost, kde se nacházejí, je zřejmé, že stroje jsou zapojeny v elektřině a je na nich rozdělaná práce, v místnosti jsou látky na válcích, případně na pracovní ploše strojů. V místnosti se topí v krbových kamnech, nacházejí se zde různé pracovní nástroje, na jedné fotografii jsou zachyceny pravděpodobně dveře připravené k čalounění. Dále je na fotografiích zachycena místnost se stojany a vzorkovníky látek, na zdi jsou připevněny vzorky čalounění dveří, v místnosti je rovněž police se šanony. Kuchyňský kout dle stavu zachyceného na fotografiích je jednoznačně používán (mycí prostředky, umyté nádobí, káva). Ostatní zjištění správního orgánu týkající se označení předmětných prostor – cedule a vývěsní štíty a obsah webových stránek žalobce jen tyto závěry podporují, stejně tak jako pracovní smlouva K. F., v níž je uvedeno místo výkonu práce: A. i., s adresou dle razítka: B. 112/2, O. – B. Shodně tyto závěry podporují zjištění týkající se osob, na něž žalobce pobíral příspěvek na společensky účelná místa, neboť tyto informace měl žalobce umístěny na webových stránkách „A. i. - čalounické služby“ spolu s informacemi týkajícími se výhradně čalounických služeb na adrese B. 112/2, O. – B. Soud s ohledem na provedená zjištění považuje za zcela účelové tvrzení žalobce, který poprvé uvedl až v žalobě, že činnost čalounictví provozuje na jiné adrese, a to adrese svého sídla dle živnostenského rejstříku J. 126, když tuto adresu žalobce neuvádí ani na svém razítku ani na žádném ze svých informačních materiálů.
30. Krajský soud rovněž zdůrazňuje, že žalobce po celou dobu správního řízení i v žalobě pouze neguje zjištění a závěry správních orgánů. Žalobce nikdy správním orgánům

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

nesdělil, kde čalounictví provozuje, když tvrzení z odvolání, že se zabývá převážně čalouněním dveří, které provádí přímo u zákazníků, a na adrese B. 112/2, B. jen přijímá objednávky, nekoresponduje s výčtem činností, jak je uvádí na svých stránkách a informačních cedulích. Následně v žalobě uvedl, že provozovnu čalounictví má na adrese J. 126 (viz výše). Žalobce nikdy nesdělil, jakou konkrétní práci vykonávaly osoby, na něž pobíral příspěvek na společensky účelná místa, uspokojivě nevysvětlil, proč se v prostorách stavby, kde bylo povoleno užívání jako prodejna lihovin, vína, nealkoholických nápojů a balených cukrovinek, nacházejí sedlářské stroje, vzorkovníky materiálů a další.

31. K námitce žalobce, že žalovaný nezohlednil vyjádření J. Š. ze dne 7. 6. 2016, krajský soud uvádí, že žalovaný uvedl, proč k vyjádření J. Š. nepřihlédl, že jeho vyjádření s ohledem na jeho neurčitost a časový odstup od kontrolní prohlídky uskutečněné dne 11. 12. 2014 nijak nevyvrací zjištění učiněná při této kontrolní prohlídce. Krajský soud se s tímto závěrem ztotožňuje a pro úplnost poukazuje na skutečnost, že sám žalobce při ústním jednání dne 2. 12. 2015 uvedl, že se jedná o sedlářské stroje, nikoli tedy o lehké a střední textilní stroje, jak nyní tvrdí v žalobě a jichž se týká vyjádření J. Š.
32. V souvislosti s odkazem žalobce na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 12. 2001 č. j. 30 Ca 180/2001-30, krajský soud poukazuje na skutečnost, že tento rozsudek se týká ustanovení § 85 zákona č. 50/1976 Sb., tedy tzv. starého stavebního zákona účinného do 31. 12. 2006, který užíval pojem „změna ve způsobu užívání stavby“, zákon č. 183/2006 Sb. hovoří v ustanovení § 126 o „změně v účelu užívání stavby“. Krajský soud se domnívá, že předmětný rozsudek na aktuální právní úpravu nedopadá. Nadto, jak uvedeno výše, bylo v řízení prokázáno, že žalobce v předmětných prostorách vykonával činnost čalounictví a nikoli povolenou činnost prodej lihovin, vína, nealkoholických nápojů a balených cukrovinek, a tato činnost jednoznačně nespadá do povoleného účelu užívání předmětných prostor.
33. Žalobcem navržené důkazy soud neprovedl s ohledem na skutečnost, že se nejedná o důkazy nové, tyto jsou součástí správního spisu a byly provedeny ve správním řízení. Krajský soud v souvislosti s výše uvedeným toliko akcentuje skutečnost, že fotokopie reklamního štítu žalobce, jak ji přiložil k žalobě, se liší od fotokopie reklamního štítu (cedule), která je obsahem správního spisu a byla pořízena při kontrolní prohlídce dne 11. 12. 2014. Žalobce zaslal soudu fotokopii cedule upravenou, když nad adresu B. 112/2, X O. – B., je přilepena cedulka s nápisem informace, která na původní informační ceduli absentuje.
34. S ohledem na výše uvedené krajský soud uzavírá, že byly naplněny znaky skutkové podstaty správního deliktu dle ustanovení § 180 odst. 1 písm. l) stavebního zákona účinného v době spáchání přestupku, tedy že žalobce užíval změnu stavby bez kolaudačního souhlasu.
35. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 4. 2020, č. j. 3 As 28/2018-49 dospěl k závěru, že námitky žalobce stran nesprávného posouzení jeho žalobních námitek nebyly důvodné, avšak dle jeho názoru krajský soud nedostál své povinnosti zkoumat otázku změn právní úpravy nastalých před jeho vlastním rozhodnutím ve věci ex offio. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku uvedl, že: *„Změny provedené ve znění stavebního zákona shora uvedeným zákonem č. 225/2017 Sb. přitom jednoznačně postihují i situaci (případ)*

stěžovatele, neboť bylo podstatně upraveno znění dotčených ustanovení, tedy minimálně § 119, § 122, § 126 i § 180 stavebního zákona. S ohledem na uvedené tak bylo na krajském soudu, aby se dotčenými změnami právní úpravy zabýval, a v souladu se zásadou zakotvenou v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a související judikatury posoudil, zda právní úprava, která nabyla účinnosti poté, kdy byl trestný čin spáchán, je či není pro stěžovatele příznivější.“

36. Přesto, že tento závěr byl učiněn na základě chybně uvedeného dne vydání rozsudku krajského soudu (29. 1. 2018 namísto 28. 11. 2017), za situace, kdy Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil, nezbývá tomuto soudu s ohledem na ustanovení § 110 odst. 4 s. ř. s. než se touto otázkou zabývat.
37. **Posouzení skutkového stavu podle právní úpravy účinné v době rozhodování krajského soudu:** Dle § 2 odst. 4 stavebního zákona (znění do 30. 6. 2023) *pokud se v tomto zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby.* Dle odst. 5 písm. b) tohoto ustanovení je změnou dokončené stavby *přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou.*
38. Dle § 108 odst. 1 stavebního zákona (znění od 1. 1. 2018) *stavební povolení se vyžaduje u staveb všeho druhu bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak.* Výjimky upravuje stavební zákon v ustanovení § 103 a § 104 (níže). Předmětná stavba nespadá ani do jedné z výjimek. Vyžaduje se pro ni tedy stavební povolení.
39. Užívání dokončené stavby upravuje § 119 stavebního zákona, dle jehož odst. 1 (znění od 1. 2. 2020 do 30. 6. 2023) platí:
 - (1) Dokončenou stavbu, popřípadě část stavby schopnou samostatného užívání, uvedenou v § 103 odst. 1 písm. e) bodech 4 až 8, nebo stavbu, u které postačí ohlášení stavebnímu úřadu podle § 104 odst. 1 písm. a) až d) a k) nebo podle zvláštního právního předpisu, nebo pokud vyžaduje stavební povolení, a jedná-li se o*
 - a) stavbu veřejné infrastruktury,*
 - b) stavbu, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit,*
 - c) stavbu, u které bylo stanoveno provedení zkušebního provozu,*
 - d) změnu stavby, která je kulturní památkou,*
 - e) vodní dílo podle § 15a odst. 3 vodního zákona,**lze užívat pouze na základě kolaudačního souhlasu, nebo kolaudačního rozhodnutí. Stavebník zajistí, aby byly před započítím užívání stavby provedeny a vyhodnoceny zkoušky a měření předepsané zvláštními právními předpisy.*
40. Podle § 122 odst. 1 stavebního zákona *souhlas vydává na žádost stavebníka příslušný stavební úřad. Stavebník v žádosti uvede identifikační údaje o stavbě a předpokládaný termín jejího dokončení. Pro vydání kolaudačního souhlasu stavebník opatří závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby vyžadovaná zvláštními právními předpisy.*
41. Podle § 126 odst. 4 stavebního zákona *pokud je změna v užívání stavby podmíněna změnou dokončené stavby, která vyžaduje ohlášení nebo stavební povolení, stavební úřad projedná změnu dokončené stavby. Podle charakteru změny dokončené stavby se postupuje podle § 78 až*

96a a § 104 až 117. V ohlášení nebo v žádosti o stavební povolení nebo v oznámení podle § 117 se současně uvede navrhovaná změna v užívání. Po dokončení změny stavby se podle okolností postupuje podle § 122; v žádosti o kolaudační souhlas se současně uvede nový účel užívání.

42. Podle § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona (účinnost od 1. 1. 2018, zák. č. 225/2017 Sb.) *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 119 odst. 1 užívá stavbu bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí, nebo takové užívání umožní jiné osobě.*
43. V řízení je nesporné, že rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 3. 1. 2001 bylo povoleno užívání části předmětné stavby v 1. nadzemním podlaží jako prodejna lihovin, vína, nealkoholických nápojů a balených cukrovinek. Čalounictví není účel užívání, který by bylo možné podřadit pod stavebním úřadem povolený účel užívání části předmětné stavby, stavební úřad nikdy nevydal kolaudační souhlas, kterým by povolil změnu užívání dané části stavby k čalounictví. Nikdy nebyla stavebním úřadem povolena změna dokončené stavby (přístavba sociálního zázemí).
44. Krajský soud shrnuje, že i podle nové právní úpravy se v posuzovaném případě žalobce jedná o užívání změny dokončené stavby bez kolaudačního souhlasu vyžadovaného podle § 119 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Změna v účelu užívání předmětné části nemovitosti jako provozovny čalounictví byla totiž podmíněna změnou dokončené stavby, tj. realizací přístavby a stavebních úprav, která vyžadovala vydání stavebního povolení ve smyslu § 108 odst. 1 a § 126 odst. 4 stavebního zákona. S odkazem na § 119 odst. 1 písm. b) stavebního zákona tak bylo možné změnu dokončené stavby užívat jako provozovnu čalounictví pouze na základě kolaudačního souhlasu, neboť se jedná o změnu stavby, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé nijak ovlivnit (zaměstnanci, zákazníci).
45. Novou právní úpravou účinnou od 1. 1. 2018 došlo k odlišnému vymezení skutkových podstat některých přestupků, avšak s ohledem na výše uvedený výklad a rovněž znění ustanovení § 2 odst. 4 stavebního zákona, dle něhož pokud se v tomto zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby, je nepochybné, že skutková podstata přestupku podle § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2018 je tou skutkovou podstatou, již se svým jednáním dopustil žalobce.
46. Podle § 178 odst. 3 písm. b) stavebního zákona (znění od 1. 1. 2018) *za přestupek lze uložit pokutu do 1.000.000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) nebo odstavce 2 písm. e) nebo m).*
47. Krajský soud tak uzavírá, že změny provedené zákonem č. 225/2017 Sb. ve stavebním zákoně nejsou pro žalobce z hlediska vytýkané skutkové podstaty přestupku příznivější. Jak vyplývá z výše provedeného výkladu, právní úprava stále vymezuje týž přestupek zahrnující i užívání změny dokončené stavby bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí a stanoví za něj horní hranici sazby pokuty vyšší (1.000.000 Kč) než vymezoval § 180 odst. 3 písm. c) stavebního zákona, který byl účinný v době spáchání přestupku žalobcem (500.000 Kč).
48. Krajský soud dále nevyhověl ani návrhu žalobce na moderaci pokuty, neboť podle ustanovení § 78 odst. 2 s. ř. s. může soud snížit trest, v tomto případě pokutu, tehdy, pokud by byl trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši, lze-li takové rozhodnutí učinit na

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil. S ohledem na skutečnost, že žalobce v řízení ohledně zjištění svých majetkových poměrů neposkytl správnímu orgánu součinnost, neuvedl konkrétní údaje o svých osobních a majetkových poměrech (s výjimkou invalidního důchodu manželky), postupoval správní orgán řádně, pokud činil vlastní zjištění, ze kterých následně při stanovení pokuty vyšel. Správní orgán stanovil žalobci pokutu ve výši 30.000 Kč, což při zákonem stanovené horní hranici sazby za předmětný správní delikt 500.000 Kč [ustanovení § 180 odst. 3 písm. c) stavebního zákona] znamená částku ve výši 6 % z maximální možné výše pokuty. Takovou pokutu nelze považovat ve smyslu ustanovení § 78 odst. 2 s. ř. s. za stanovenou „ve zjevně nepřiměřené výši“, nejsou tak splněny zákonné podmínky pro její snížení. Nutno podotknout, že ani v žalobě žalobce netvrdil žádné konkrétní skutečnosti o svých osobních a majetkových poměrech, když se omezil toliko na tvrzení, že výše pokuty je značně přemrštěná, neadekvátní majetkovým poměrům žalobce, šikanózního charakteru. Krajský soud neprovedl důkazní návrhy přiznáním k dani z příjmů fyzických osob za rok 2014 a 2015, neboť ze žaloby není zřejmé, jaké skutečnosti by jimi měly být prokázány.

49. Krajský soud ze všech výše uvedených důvodů žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
50. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena – v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 29. září 2020

JUDr. Zuzana Šnejdrová Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

